

അമൃതാരാജ്‌ലാ മഹദ്വൈ

മരണാനന്തര ജീവിതം

മരണാനന്തര ജീവിതം

അബുൽഅശൗലാ മഹാദാഡി

വിവർത്തനം
വി.പി. മുഹമ്മദലി

പ്രസാധനം
ജമാജിത്ത ഇസ്ലാമി കേരള

വിതരണം
ഇസ്ലാമിക് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്
ഹൈഡ്രോട്ട്, സിന്ധൂനാഥ്രാജ്, എറണാകുളം, കേരളം, ഇന്ത്യ

MARANANANTHARA JEEVITHAM (*Malayalam*)
(Metaphysics)
By ABULA'LAMOODOODI

Translator: V.P. Muhammed Ali

Publishers:

JAMA'ATE ISLAMI KERALA

Hira Centre, Kozhikode- 673 004

Kerala State, India

E-mail : hiracentre@asianetindia.com

First Published : 1957

25th Edition: August 2009

Cover Design : Nasar Eramangalam

Typesetting : I.P.H. DTP

Printers : Kairaly Offset, Calicut

Rights with the Publishers

Distribution:

I.P.H. Fourland Building, Rajaji Road, Kozhikode-4, E-mail : iphcalicutedataone.in

I.P.H., M.P. Road, Kozhikode - 673 001

I.P.H. Islamic Centre, Market lane, Palayam, Thiruvananthapuram - 695 034

I.P.H. Madeena Masjid Complex, Padma Jn. Pullepady, Kochi - 35

I.P.H., I.P.H. Tower, P.O. Road, Thrissur-1

I.P.H., Kohinoor Arcade, Opp. Noor Masjid, Kannur -1

I.P.H., Masjid Building, Kunnumal, Malappuram- 676 505

Price Rs : 10.00

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

മരണം സുനിശ്ചിതമാണ്. അക്കാദ്യത്തിൽ ആരും ഈനേ വരെ സംശയമുന്നയിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമോ? അതോ മരണാരു രൂപത്തിൽ മരണശേഷം ഷവും തുടരുമോ? ഈ ലോകത്തെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം മരണാരു ജീവിതത്തിൽ അനുഗ്രഹവിക്രൊണ്ടി വരുമോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ ഉത്തരങ്ങളാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുക. ഈ ലോകത്തെ ഹ്രസ്വമായ ജീവിതത്തിനു ശേഷം മരണാരു ലോകത്ത് ജീവിതം തുടരുമെന്ന് മിക്ക മതങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യാഷ്ടകക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽത്തന്നെ പുനർജനിച്ചു കൊണ്ടാണ് ജീവിതത്തിൽന്നേ തുടർച്ചയെന്ന് ചിലർ; ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതോടെ മരണാരു ജീവിതത്തിന് ഒരു സാധ്യതയുമില്ലെന്ന് വേറെ ചിലർ. അപ്രഭാത്യ വാദികളാകട്ടെ, മരണാനന്തരജീവിതം ഉണ്ടെങ്കിലും ഈല്ല കുല്യം എൻ്റെക്കാജീവിതവുമായി അതിനെ ബന്ധപ്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് വാദികകുന്നു. ഉത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കും സംശയങ്ങൾക്കും യുക്തിഭ്രവും വ്യക്തവുമായ മനുപടിയാണ് മൗലാനാ മന്ദുദിയുടെ ഈ ലാഭക്കൃതി.

അമ്പുത്ത് അങ്കാലാ മാരുവി (1903-1979)

പണ്ട്യിതൻ, പരിശക്തിയോദ്ധ, ശ്രദ്ധകാർഡ്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാദം മുതൽ തുമ്പലാർക്ക് വേദക്കൽ അലൂട്ടിച്ചു തൃഞ്ഞിലും തുമ്പലാർക്ക് നുബക്കാഡാന്തിന്റെ പ്രധാന ശിൽപ്പി. 1903 സെപ്റ്റംബർ 25-ന് ഒരാറഗാഡാബാൽ ഒരു സത്യാഗ്രഹകുട്ടാബന്തിൽ ജനനം. പിതാവ്: അഹർഖർ ഹസൻ. മാതാപി: ഗുവിയാബീഗം. പിതാവാമ്പിന്റെ പ്രഥമവികൾ വിദ്യാ ദ്രാസ. 1914-ൽ ശാലവി പരിക്കു പാസായി. അറബി, ഹംഗീഷ്, പേരിഷ്യൻ ഭാഷകളിൽ പ്രാബീണ്യം നേടി. കത്തു, തന്ത്രചിത്ര, സാമൂഹിക ശാസ്ത്രം, റാഷ്ട്രമൈഡാസ തുടങ്ങിയ ഗഹനനായ പിഡിയോളിം സ്കൂളിലൂടെ അബ്ദാഹാൻ നേടി. 1918-ൽ അക്കൗഡിച്ചു. 1920-ൽ താഴെ, 1925-ൽ അക്കു ജംഗ്ലൂത്ത് എന്നിവയിൽ പ്രതാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1927-ൽ പ്രമാഘകുട്ടി അർക്കഹാരു ഫീറി തുമ്പലാം മരിച്ചു. 1932-ൽ തെരുമാനുകൾ വുർത്തുര ആരംഭിച്ചു. 1941-ൽ ജമാനാത്തെ തുമ്പലാമി തുപ്പരത്കരിച്ചു. 1953-ൽ വാണിയാനി മസ്തകാലയുടെ പേരിൽ അറൈ, വധശിക്ഷാവിധി. (പതിംശ യഞ്ഞത്തുടർന്ന് ജീവവരുന്നും തടവാക്കി). 1955-ൽ ജയിൻഫോചിതനായി. 1972-ൽ തലമാറ്റമുള്ള വുർത്തുര ചെന്ന പുർത്തിയാക്കി. 1979-ൽ പ്രമു വൈദിക അവാർഡ് നേടി. 120-ൽ പഠം കമ്പ്യൂട്ട് ശ്രദ്ധാഭ്യർഷിച്ചു. 1979 സെപ്റ്റംബർ 22-ന് മരണപ്പെട്ടു.

വി.പി. മുഹമ്മദലി (ഹാജി സാഹിബ്)

കേരള ഇമാഞ്ഞാട്ടെ തുമ്പലാർക്ക് സ്ഥാപകൻ, ആദ്യ അമീർ, പണ്ട്യിതൻ, വാശി, സംഘം കൗൺസിൽ മല്ലുറി ജീവിയിലെ ഏറ്റവും പുണിയപുണി തിരുവാട്ടിൽ 1912-ൽ ജനനം. പിതാവ്: പോകൊമ്മട്ടി ഹാജി. മാതാപി: പണ്ണാലുള്ള കുമ്മാഡൻകുട്ടി ശുദ്ധക്കല്ലേട മകൾ ഫാതിമ, ഉദ്ദേശ്യവിക പിട്ടുവാഡം 4-ാം കൂസ്. ചുന്നുത് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിമാൻിൽ നിന്ന് മതപാനനം. എടക്കുളം, മല്ലാർക്കാട്, ആലത്തുരു, മഞ്ചേരി പള്ളിബേസുകളിലൂം വൈപ്പുർ ബാബിയാഞ്ഞുസ്ഥാപിക്കാത്തിലൂം ഉമാഖാലുകൾ ഓറൈസ്റ്റുലുക്കുംപും പാരിച്ചു. ഇമാം ഗസ്സാലിയുടെ ഇഹര്യാ ഉല്പ്പാടിനീരും നീറി സ്വാംഖിനിച്ചു. ചെന്തുപ്രായ തന്ത്രിൽ തന്ന തുഗ്രഹപ്രാണാധാര യാത്രയിലുടെ ഹജ്ജ് റിംബുഹറിച്ചു. ആദ്യകാലാന്ത് കൊണ്ടുഗസ്സ് അനുകൂലിയായിരുന്നു. പാശ്യാടി കുളക്കര-പള്ളിയിലൂം ജോലിബെയ്യുവെ മാരുവി സാഹിബിവ് പ്രാതിഞ്ചിക്കുന്ന തെരുമാനുത്തര വൃത്തിയിലൂം വാഡായപ്പെട്ടു. ജമാനാത്തെ ആകൂഷ്ഠനായി. 1941-ക്കുടോബർ 15-ന് സംഘടനയിൽ അംഗമായി. 2 വർഷം മാരുവി സാഹിബിനൊപ്പം പാാൻകോട്ടിൽ താമസിച്ചു. 1944-ൽ കേരളാന്തരാല ആദ്യ ഇമാഞ്ഞം ഘടനകം, ഘോഷണയ്ക്കുന്ന മുസ്ലിമുഖിയിൽ ചുംബക്കാടിൽ ആകൂഷ്ഠനായി. 1945-ൽ കേരള ഇമാഞ്ഞം നാല്കുകി 700 രൂപ തുല്യനാക്കി എ.പി.എച്ച് ആരം ചിച്ചു. ഇന്പലാമത്തു പരിഡാഷപ്പെട്ടുതന്നീ പുറത്തിനിടക്കി; തുടർന്ന് ക്രഷ്ണമുഖാഡാസാഖ്യം. 1949 ആഗസ്റ്റ് 1-ന് പ്രഭാവധാന ആരംഭിച്ചു. 1955-ൽ ശാന്തപുരം തുമ്പലാമിയു കോളേജ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി. 1959 കുട്ടോബർ 2-ന് അന്തം. ഭാര്യ: ഉമ്മ ആളുൾ.

മരണാനന്തര ജീവിതം

മരണാനന്തരം മറ്റാരു ജീവിതമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങനെയുള്ളത്? ഈ ചോദ്യം ധമാർമ്മത്തിൽ നമ്മുടെ അറിവിന് പ്രാപ്യമായ പരി ഡിയിൽനിന്ന് വളരെ വിദ്യരത്നാശൻ. മരണാനന്തരം എന്തുണ്ട്, എന്തില്ല എന്ന് മരണാതിർത്ഥിക്ഷ്യുന്നും എത്തിനോക്കാവുന്ന ദ്വഷ്ടി നമുക്കില്ല. അവിടത്തെ വല്ല ശബ്ദവും കേൾക്കുത്തക്ക കാതും നമുക്കില്ലെ മരണാന ന്തരം വല്ലതും ഉണ്ടോ ഇല്ലോ എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുന്നതകുന്ന ഉപകരണവും നമ്മുടെ പകലില്ല. അതിനാൽ, ശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിട തേതാളം പ്രസ്തുത ചോദ്യം അതിന്റെ പരിധിയിൽനിന്ന് തികച്ചും പുറത്താണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരിൽ മരണാനന്തരം യാതൊരു ജീവിതവും ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നവൻ, കേവലം അശാസ്ത്രീയവും യുക്തിവിരുദ്ധവും മായ വാദമാണ് വാസ്തവത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. തിട്ടമായ വല്ല വിജ്ഞാനമാർഗ്ഗവും ലഭിക്കാത്ത കാലതേതാളം മരണാനന്തരം മറ്റാരു ജീവിതം ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചതിൽ പറയുക സാധ്യമല്ല. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിശ്ചയിക്കുകയോ സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയെന്ന നയമേ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ശാസ്ത്രീയ നയമായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്നാൽ, കർമജീവിതത്തിൽ ഈ ശാസ്ത്രീയ നയം പാലിക്കുക സാധ്യമാണോ? ഒരുപക്ഷേ എന്നല്ല, തിരിച്ചയായും സാധ്യമല്ല. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ധാർമ്മം അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ പകലി

പ്ലാതെ വരുന്നോൾ, അതുണ്ടെനോ ഇല്ലെനോ വാദിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നാം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയെന്നത് യുക്തിപരമായി നോക്കുന്നോൾ തീർച്ച യായും സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ അതെ വസ്തുവിൽ നമ്മുടെ കർമജീവി തവുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുന്നോൾ അതിന്റെ നിഷ്പയത്തിലോ സ്ഥാപനത്തിലോ-രണ്ടിലൊന്നിൽ-നമ്മുടെ കർമനയം കെട്ടിപ്പട്ടക്കുക യല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ഉദാഹരണമായി, ഒപ്പംചിത വ്യക്തിയുമായി നമുക്ക് യാതൊടിപാട്ടും നടത്തേണ്ടതായിട്ടില്ലാതിരിക്കുക അവരെ വിശ സ്തതയെ സംബന്ധിച്ച് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ യാതൊരു തീരുമാനവും കൽപിക്കാതിരിക്കുക നമുക്ക് സാധ്യമായെങ്കും. എന്നാൽ, അതേ വ്യക്തിയുമായി നമുക്കിടപെടേണ്ണി വരുന്നോൾ, വിശാസ്യേനനോ വിശാസ്യനല്ലെന്നോ യിൽച്ച് അവനുമായി ഇടപെടുവാൻ നാം നിർബ്ബ സ്ഥിതരാകുന്നു. വിശസ്തനെനോ അല്ലെനോ തെളിയാതിരിക്കുന്ന കാല തേതാളം നമുക്കവന്നുമായി സംശയത്തോടുകൂടി ഇടപെടാമെന്നത് ശരി തന്നെ. പക്ഷേ, അവരെ വിശസ്തതയിൽ സംശയിച്ച് നാം നടത്തുന്ന ഇടപാട് ഫലത്തിൽ വിശസ്തതയെ നിഷ്പയിച്ച് നടത്തുന്ന ഇടപാടിന് തുല്യമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, നിഷ്പയത്തിനും സമ തത്തിനുമിടക്കുള്ള സംശയാവസ്ഥ റൂദയത്തിൽ മാത്രമേ നിലനിൽക്കു കയുള്ളു. കർമനയം സംശയത്തിൽ കെട്ടിപ്പട്ടക്കുക ഒരു വിധത്തിലും സാധ്യമല്ല. അതിനു സമ്മതമോ നിഷ്പയമോ രണ്ടിലൊന്ന് എത്തു നിലകും അനിവാര്യമാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതപ്രശ്നമെന്നത് കേവലം ഭാർഗനിക പ്രശ്നമ ഫീ. നമ്മുടെ കർമജീവിതവുമായി അതിന് അദ്ദേബന്നുണ്ട്. ഈ സംശയി അൽപ്പം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ യാർമ്മിക-സദാചാരനയം മുഴുവനും വാസ്തവത്തിൽ ഇതേ പ്രശ്നത്തെ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഐഹികജീവിതം മാത്രമാണ് ജീവിതമെന്നും ഇതി നാലും മെറ്റാരു ജീവിതം ഇല്ലെന്നുമാണ് ഞാൻ വിശസ്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ എൻ്റെ യാർമ്മികനയം ഒരു വിധത്തിലായിരിക്കും. മറിച്ച്, ഐഹിക ജീവി തത്തിനു ശേഷം മെറ്റാരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, ഐഹികജീവിതത്തിലെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളുണ്ടെന്നും എന്നിക്കുവിട കണക്ക് ഭോധിപ്പി ക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അവിടത്തെ നല്ലതോ തിയ്യതോ ആയ പരിണാമം ഇവിടത്തെ കർമങ്ങളെ ആശയിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നുമാണ് ഞാൻ വിശസ്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ യാർമ്മിക നയം ആദ്യത്തെത്തിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മെറ്റാരു വിധത്തിലായിരിക്കും.

അരുദാഹരണത്തിലൂടെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. തനിക്ക് ബോംബൈവരെ മാത്രമേ പോകേണ്ടതുള്ളുവെന്നും അവിടെ എത്തിയാൽ തന്റെ യാത്ര എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുമെന്നും, മാത്രമല്ല വല്ലവിയത്തിലും തന്നെ ചോദ്യംചെയ്യാവുന്ന പോലീസ്, കോടതി തുടങ്ങിയ എല്ലാ ശക്തി കളുടെയും പിടിയിൽനിന്ന് താൻ മുക്കി നേടുമെന്നും വിചാരിച്ച് ഒരാൾ യാത്രചെയ്യുന്നു; മറ്റാരു വ്യക്തിയാവട്ട ബോംബൈ വരേയുള്ള യാത്ര വാസ്തവത്തിൽ തന്റെ യാത്രയുടെ ആദ്യാലട്ടു മാത്രമാണെന്നും തനി ക്കവിടെനിന്നും സമുദ്രം താഴ്ചി മറ്റാരു നാട്ടിൽ പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നും തന്റെ രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന രാജാവ് തന്നെയാണവിടെയും രാജാവെന്നും താൻ സന്തം രാജ്യത്ത് ചെയ്ത മുഴുവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഒഹി സ്വർക്കാർധ്യകൾ രാജാവിന്റെ പകലുണ്ടെന്നും അവിടെവെച്ച് രാജാവ് റിക്കാർഡ്യുകൾ പരിശോധിച്ച് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുയോജ്യമായ രക്ഷാ ശിക്ഷകൾ നൽകുമെന്നും ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് യാത്രചെയ്യുന്നത്. ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളുടെയും കർമരീതികൾ എന്തുമാത്രം ഭിന്നമായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഓന്നാമതെത വ്യക്തി ബോംബൈ വരേക്കുള്ള യാത്രാസജ്ജീകരണങ്ങളേ ചെയ്ക്കയുള്ളൂ. രണ്ടാമനാകട്ടെ, അവിടെന്നേണ്ടുള്ള നീംട അട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഒരുക്ക ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാണ്. ലാഭചേതനങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ ബോംബൈ എത്തുന്നതുവരെ മാത്രമാണെന്നും അവിടെന്നേണ്ടുടർന്ന് ഓന്നും ഇല്ലാനും ഓന്നാമൻ മനസ്സിലാക്കും. രണ്ടാമനാകട്ടെ, സാക്ഷാൽ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ യാത്രയുടെ ആദ്യാലട്ടത്തിലാല്ല, അന്ത്യാലട്ടത്തിലാണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുക. ബോംബൈ വരെയുള്ള യാത്രയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാവുന്ന കർമ്മഹി ലങ്ങൾ മാത്രമേ ഓന്നാമൻ വീക്ഷിക്കയുള്ളൂ. രണ്ടാമൻ ദൃഷ്ടിയാകട്ടെ സമുദ്രത്തിന്പുറം, മറുന്നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചേണ്ടം വെളിപ്പെടുന്ന അന്ത്യ ഫലങ്ങളിലാണ് പതിഞ്ഞിരിക്കുക. ഈ രണ്ട് വ്യക്തികളുടെയും കർമ്മന ഞങ്ങളിലൂണ്ടായ അന്തരം, യാത്രയുടെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ തുപീകരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളുടെ നേരിട്ടുള്ള ഫലമാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്.

നമ്മുടെ ധാർമ്മിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണ്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ആദർശം നമ്മുടെ സദാചാരജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ നിഷ്പയമോ സമ്മതമോ ആണ്, കർമ്മരംഗത്ത് നമ്മുടെ ഓരോ കാൽവെപ്പിന്റെയും ഭാഗയെയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഈപ്പോക ജീവിതത്തെ ആദ്യവും അന്ത്യവുമായി കണക്കാക്കി നാം പ്രവർത്തനരം

ഗണങ്ങളിലിരഞ്ഞുനോൾ നമ്മുടെ കാലടികൾ ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് ചലിച്ചുതു ടെങ്ങും. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെത്തയും അവിടത്തെ അന്ത്യപദ്ധത്തയും വികശിച്ചു പ്രവർത്തനമാരംഭിക്കുന്നോൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റാരു ഭാഗത്തേക്കായിരിക്കും നമ്മുടെ കാലടികൾ നീങ്ങിത്തുടങ്ങുക.

മരണാനന്തര ജീവിതപ്രസ്തനം കേവലം ചിന്താപരമോ തത്ത്വശാസ്ത്ര പരമോ ആയ ഒന്നല്ല, കർമജീവിതത്തിന്റെ പ്രസ്തനമാണ് എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ സംശയമാനന്തരം നിലകൊള്ളുക നമ്മുടെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം ഒരു വിധ തത്തിലും സാധ്യമല്ല. ജീവിതത്തിൽ സംശയത്തോടുകൂടി നാാം കൈക്കൊള്ളുന്ന നയം നിഷ്പയത്തോടൊപ്പം കൈക്കൊള്ളുന്ന നയത്തിനു തുല്യമായിരിക്കും. അതിനാൽ, മരണാനന്തരം വല്ല ജീവിതവുമുണ്ടോ ഇല്ലോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ഏതു നിലകും നാാം നിർബന്ധിതരാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശാസ്ത്രം നമ്മുടെ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകളുടെ സഹായം തേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകളേബുരണാത്തിന് നമ്മുടെ പക്ഷലുജ്ജക കോപുകളെന്താക്കേണ്ടാണ്? നമ്മുടെ മുന്നിലിഠിക്കുന്നതിലോന്ന് മനുഷ്യന്നും തന്നെ; മറ്റാന്ന് ഈ പ്രാപണിക വ്യവസ്ഥയും. മനുഷ്യനെ പ്രാപണിക വ്യവസ്ഥക്കുള്ളിൽബെച്ച് നമുക്കൊന്നു പരിഞ്ഞായിക്കാം. അവനിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർവതിന്റെയും മുഴുവൻ ആവശ്യങ്ങളും താൽപര്യങ്ങളും ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നുണ്ടോ? അമീവാ, മറ്റാരു തരം വ്യവസ്ഥ ആവശ്യമായി വരത്തുകവിധം വല്ലതും പൂർത്തിയാവാതെ അവനിൽ ബാക്കി നിൽപ്പുണ്ടോ?

നോക്കുക: നിരവധി വനിജങ്ങൾ, ലവണങ്ങൾ, വെള്ളം, വാതകം എന്നിവയുടെ സമാഹാരമായ ഒരു ശരീരം മനുഷ്യനുണ്ട്. മല്ല്, കല്ല്, ലോഹങ്ങൾ, ഇപ്പ്, വായു, വെള്ളം തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കൾ പ്രപബ്ലേമിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ വസ്തുക്കളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനാവശ്യമായ നിയമങ്ങളെത്തും പ്രപബ്ലേമിൽവരുണ്ട്. ബാഹ്യലോകത്ത് പർവതം, സമുദ്രം, വായു എന്നിവക്ക് അവയുടെതായ പ്രവർത്തനപൂർത്തീകരണ തത്തിന് പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ അവസരം നൽകുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ വനിജം, വായു, ജലം എന്നീ അംശങ്ങൾക്കും അവയുടെതായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണാവസ്ഥരമുണ്ട്.

മനുഷ്യനാകട്ട, ചുറുപാടുമുള്ള വസ്തുകളിൽനിന്ന് ആഹാരമെ കുത്തു വളരുന്ന ജീവിയാണ്. ഇതെയിന്തനിൽപ്പെട്ട മരങ്ങളും ചെടികളും മറ്റും പ്രപഞ്ചത്തിലുണ്ട്. വളരുന്ന ശരീരങ്ങൾക്കാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ അവിടെയും കാണപ്പെടുന്നു.

കുടാതെ, മനുഷ്യൻ സേചരാചാരിയായ സചേതന വസ്തുവാണ്. സ്വപർശമംകൊണ്ട് അവൻ ആഹാരം ശ്രേഖരിക്കുന്നു; തന്റെ ശരീരത്തെ താൻതനെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു; വംശ നിലനിൽപ്പിനായി താൻ തനെ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നു. ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ജീവികളും പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിര വയിയുണ്ട്. കരയിലും വെള്ളത്തിലും വായുവിലും അസംഖ്യം ജീവജാ ലങ്ഘങ്ങൾ. വളരുന്ന സചേതന വസ്തുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ അവിടെയും പൂർണ്ണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ സർവ്വോപരി മരുബരംതിനം കുടിയുണ്ട്; അതിൻ നാം ധാർമ്മികാസ്ഥിതാമന്ന് പറയുന്നു. മനുഷ്യനിൽ നന്ദ-തിനുകളുടെ ഭോധ മുണ്ട്; നന്ദ-തിനുകൾ വിവേചിച്ചിരിയാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്; നല്ലതും ചീതയും ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. നമക്ക് നല്ലതും തിനുക്ക് തിയു തുമായ ഫലം ബെളിപ്പേടണമെന്ന് അവൻ്റെ പ്രകൃതി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നീതി, അനീതി; സത്യം, അസത്യം; ദയ, നിർദ്ദയത്വം; കൃതപ്രശ്നത, കൃത എന്നത്; ഒരാരും, ലുംബ്യ്; വിശാഗത്ത, വഞ്ചന തുടങ്ങിയ വിവിധ ഗുണങ്ങളെ അവൻ വേർത്തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾ അവൻ്റെ കർമ ജീവിതത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഇത്തല്ലാം കേവലം ഭാവ നവസ്തുകളുണ്ട്. ഇവയുടെ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങൾ, മനുഷ്യനാഗരികതയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ, മനുഷ്യപ്രകൃതി ശക്തിപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടുന്നു, മനുഷ്യപ്രവർത്തന നങ്ങളുടെ പ്രാകൃതിക ഫല അങ്ങളെന്നപോലെ ധാർമ്മികഫലങ്ങളും പ്രത്യക്ഷിഭവിക്കണമെന്ന്.

എന്നാൽ, പ്രാപണീക വ്യവസ്ഥയിൽ അവഗാധമായെന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക: മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ധാർമ്മിക ഫലങ്ങൾ തുവിടെ പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക സാധ്യമാണോ? അതിനിവിടെ സാധ്യതയിൽ എല്ലാന് ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. കാരണം, അതിനുള്ള ഏർപ്പാടുതനെ തുവിടെ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടെന്നോ ഇല്ല, ധാർമ്മികാസ്ഥിതമുള്ള രജു സുഷ്ടി, മനുഷ്യനോഴികെ തുവിടെ കാണപ്പെടുന്നില്ല. പ്രാപണീകവ്യവസ്ഥയിലും പ്രകൃതിനിയമമനുസരിച്ചാണ് പലിക്കുന്നത്. ധാർമ്മികനിയമങ്ങൾക്ക് എവിടെയും ആധിപത്യമുള്ളതായി

കാണുന്നില്ല. ഇവിടെ പണ്ണത്തിന് നിലയും വിലയുമുണ്ട്. സത്യത്തിനു നിലയോ വിലയോ ഇല്ല. ഇവിടെ മാങ്ങയണിയിൽനിന്ന് എപ്പോഴും മാവു തന്നെ മുളകുന്നു! എന്നാൽ, സത്യത്തിന്റെ വിത്ത് വിതക്കുന്നവരുടെ മേൽ ചിലപ്പോൾ പുഷ്പവർഷമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ -അല്ല, പല പ്പോഴും- ശകാരങ്ങളും അക്രമമർദ്ദനങ്ങളുമാണ് വർഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ ഭൗതികപദാർഥങ്ങൾക്ക് നിശ്ചിത നിയമങ്ങൾക്കൊന്ത് നിശ്ചിത ഫലങ്ങൾ ബെളിപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ധാർമ്മിക മുല്യങ്ങൾക്ക് നിശ്ചിത ഫലങ്ങൾതന്നെ എപ്പോഴും ബെളിപ്പെടുത്തക്കു നിർണ്ണിത നിയമങ്ങളില്ല; പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ ആധിപത്യം നിമിത്തം ധാർമ്മിക ഫലങ്ങൾ പലപ്പോഴും ബെളിപ്പെടുകയെന്നും, ബെളിപ്പെട്ടുവരാതെന്നും പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ അനുബദ്ധമായി മാത്രം. എന്നല്ല, ഒരു പ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ഫലം ബെളിപ്പെടുവാൻ ധാർമ്മിക ആവശ്യപ്പെടുകയും, പക്ഷേ, പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ കൈകടത്തൽ കാരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റാരു ഫലം പ്രത്യക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു വരുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് ധാരാളം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. മാനുഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ധാർമ്മിക ഫലങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥയുസ്ഥിച്ച് പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ തന്റെ നാശനിക- രാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥകൾ വഴി കുറേയെല്ലാം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് അങ്ങങ്ങളും പരിമിതവും അപൂർണ്ണവുമാണ്. ഒരു വശത്ത് പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ അതിനെ പരിമിതവും അപൂർണ്ണവുമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറുപട്ടന്ത്രം മനുഷ്യൻ്റെ തന്നെ നിരവധി നൃനാ്നകളും ബലഹീനതകളും അതിന്റെ അപൂർണ്ണതയെയും അപ്രായോഗികതയെയും പൂർവ്വോപരി വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചില ഉദാഹരണങ്ങളിലും എൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കാം. ഓരാൾ അപരനോടുള്ള ശത്രുത കാരണം അധാരും വീടിനു തീക്കാളുത്തി യാൽ അത് കത്തിനശിക്കുന്നു. ഇതവന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വാഭാവിക ഫലമാണ്. ഈ കൂടുംകൈ ചെയ്തവൻ ഒരു കുടുംബത്തിന് എത്രമാത്രം നാശനഷ്ടങ്ങൾ എൽപ്പിച്ചുവോ അതെയും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുക എന്ന താണ് ഇതിന്റെ ധാർമ്മിക ഫലം. എന്നാൽ, ഈ ധാർമ്മിക ഫലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെല്ലാം ഉപാധികൾ ഒത്തുകൂടണം? തീക്കാളുത്തിയവനാരെന്നു കണ്ണുപിടിക്കണം. പോലീസിന് അവനെ പിടിക്കിടണം. കൂറും തെളിയണം. വീട് അശിക്കിരയായതിനാൽ ആ കുടുംബത്തിനും ഭാവിതലമുറക്കും എന്നതു നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചുവെന്ന് കൃത്യമായും തിട്ടമായും കണക്കാക്കുവാൻ കോടതിക്ക് കഴിയണം. എന്നാൽ

നീതിപുർവ്വം കുറവാളിക്ക് തക്ക ശിക്ഷ നൽകുകയും വേണം. ഈ ഉപാധികളാണെങ്കിലും പുർണ്ണിയാവാത്ത പക്ഷം എന്നുകൂണ്ടിൽ ധാർമ്മികഹലം തീരെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല; അല്ലെങ്കിൽ ചെറിയൊരുംശം മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുള്ളത്. പ്രതിയോഗിയെയും കുടുംബത്തെയും മുടിച്ചുകളിൽ അവനിവിടെ സുഖാനദത്തോടെ ജീവിക്കുകയെന്നതും സംഭാവ്യമാണ്.

ഇതിലും വിപുലമായ മറ്റാരുദ്ധാഹരണം ഏടുക്കാം: ഏതാനും വ്യക്തികൾ സമുദ്ദായത്തിൽ സാധ്യിനും നേടുന്നു; സമുദ്ദായം അവരുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു ചലിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവർ സമുദ്ദായത്തിൽ വർഗ്ഗീയപക്ഷപാതവും സാമ്രാജ്യത്വ വികാരവും സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്നു; അയൽരാഷ്ട്രങ്ങളോട് സമരം നടത്തുന്നു; ലക്ഷ്യാപലക്ഷം വ്യക്തികളെ കൊന്നാടുക്കുന്നു; അനേകം രാജ്യങ്ങളെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുന്നു; കോടിക്കണക്കായ മനുഷ്യരെ ഹിന്ദും പതിതരുമായി ജീവിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നു. ഈ കരിനകുത്യങ്ങൾ മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഭയക്കര പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങളുള്ളവക്കുന്നു. ഭാവിതലമുറ നുറ്റാണ്ടുകളോളം തൽക്കെടുത്തികളുന്നുവെങ്കുന്നു. ഈ കൊടുംപാതകത്തിനുത്തരവാദികളായ ചുരുക്കം വ്യക്തികൾക്ക് അവരുടെ കുറുത്തിനും യോജ്യവും നീതിപുർവ്വകവുമായ ശിക്ഷ എഹിക ജീവിതത്തിൽതന്നെ ലഭിക്കുക സാധ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അവൻിൽ ഓരോരുത്തനെന്നും അതിന്തെ കഷ്ണങ്ങളാക്കിയെന്നുവെക്കുക; ജീവനോടെ തീയിലിട്ടു ദഹിപ്പിച്ചുന്നു വിചാരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യകഴിവിൽപ്പെട്ട വിധത്തിലെല്ലാം ശിക്ഷിച്ചുവെന്നുതന്നെ സങ്കൽപ്പിക്കുക, ഏന്നാൽത്തനെന്നും, കോടാനുകോടി മനുഷ്യരക്കും അവരുടെ കണക്കറു ഭാവിതലമുറകൾക്കും ആ ആക്രമികകളേൽപ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് അതുകൂടി തുല്യ ശിക്ഷയായിരിക്കില്ലെന്ന് തികച്ചും വ്യക്തമാണ്. ഈ പ്രാപണവിക വ്യവസ്ഥയിൽ നടക്കുന്ന പ്രക്രതിനിയമമനുസരിച്ച് അവരുടെ കുറഞ്ഞൾക്ക് തകശരിക്ഷ ലഭിക്കുക തീരെ സാധ്യവുമല്ല.

ഈനി മറുവശത്ത് സജ്ജനങ്ങളെ നോക്കുക. അവർ മനുഷ്യരാശിക്ക് സത്യവും നേർമാർഗ്ഗവും പറിപ്പിച്ചു; സമാർഗ്ഗപീഠം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. മനുഷ്യതലമുറകൾ നിരവധി നുറ്റാണ്ടുകളായി അതിരെന്തെ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു. ഈനിയും അനേകകാലം ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക, ഈ സജ്ജനങ്ങളുടെ മഹർണ്ണവനങ്ങൾക്കുള്ള പുർണ്ണ പ്രതിഫലം ഈ ലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുക സാധ്യമാണോ? ഒരാ

ഇടുക പ്രവർത്തനപദ്ധതം അയാളുടെ മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന നിലപ്പിള്ളിൽ ആയിരുമായിരം സംവസ്തരങ്ങളോളം നിരവധി മനുഷ്യ തലമുറകളിൽ അതു വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ അതിനെല്ലാമുള്ള പുർണ്ണപ്രതിഫലം ഇന്നത്തെ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂടിൽ അയാൾക്കാശാമന്നു നിങ്ങൾക്കുങ്ങെന ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയും?

മുൻ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ ഒന്നാമതായി, മാനുഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ധാർമ്മികപദ്ധതിയാണ് പുർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷപ്ല്ലിട്ടോറുള്ള പഴുതുതന്നെ ഇന്നത്തെ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കുത്തില്ല. രണ്ടാമതായി, മനുഷ്യർന്നു അൽപ്പകാല ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രത്യാഖ്യാതം അതിവിപുലവും ദൂരവ്യാപകവുമാണ്. കോടാനുകോടിവർഷത്തെ ജീവിതംകാണ്ട് മാത്രമേ ഓരോ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പുർണ്ണപദ്ധതം അനുഭവിക്കാനാവു. നില വില്ലുള്ള പ്രകൃതിനിയമമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ അതു നീം ഒരു ജീവിതം മനുഷ്യനു ലഭ്യമല്ല. ഇതിൽനിന്ന് ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാവുന്നു: മനുഷ്യാസ്ത്രിയത്തിലെ ഭൗതികാംശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളം ഇന്നത്തെ പ്രകൃതിലോകവും (Physical World) പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും ധാരാളം മതി ഏകകിലും അവനിലെ ധാർമ്മികവും സഭാചാരപരമ്പരയുമായ അംശങ്ങൾക്ക് ഇതു ലോകം തീരെ പര്യാപ്തമല്ല. അതിന് മദ്ദരു ലോകവുംവസ്ഥ കൂടിയേ കഴിയു. അതിലെ ഭരണനിയമം (Governing Law) ധാർമ്മിക നിയമ മായിരിക്കണം; പ്രകൃതിനിയമം അതിനുകൂഴിൽ സഹായകമന്ന നിലകുമാത്രം വർത്തിക്കണം; അതിൽ ജീവിതം അപരിമേയവും നിസ്ത്രീമവുമായിരിക്കണം; ഇഹലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്ല്ലിട്ടോതുന്നതോ വിരുദ്ധമായി പ്രത്യക്ഷപ്ല്ലിട്ടോ ആയ എല്ലാ ധാർമ്മിക പദ്ധതിയും അവിടെ ശരിയായും പുർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷപ്ല്ലിടണം; അവിടെ വൈള്ളിക്കും സർബ്ബത്തിനുമല്ല, സത്യത്തിനും നമകുമായിരിക്കണം ഘനവും തുകവും വിലയും; ധാർമ്മികമായി കത്തിനശിക്കാൻ അർഹമായതിനെ മാത്രമേ അവിടെ അണി കത്തിക്കാവു. അവിടെ സുവാന്നങ്ങൾ സദ്വ്യത്തനും ദൃഢവയാ തനകൾ ദൃഢവ്യത്തനും മാത്രം ലഭിക്കണം; അങ്ങനെ ഒരു ലോകം വരണമെന്ന്, തീർച്ചയായും വരണമെന്ന് ബുദ്ധി ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പ്രകൃതി ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളം, അവ നമ്മുടെ “അങ്ങനെ ഒരു ലോകം ആവശ്യമാണ്” എന്ന അതിർത്തിവരെ കൊണ്ടു ചെന്നുവിടുന്നു. അങ്ങനെന്നെന്നും ലോകം വാസ്തവത്തിലുണ്ടോ എന്ന

പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വിധികൾപിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും ശാസ്ത്രവും രണ്ടും അശക്തങ്ങളാണ്. ഇവിടെയാണ് ഖുർ ആൻ നമ്മുടെ സഹായത്തിനെത്തുന്നത്. അത് നമ്മോട് പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയും നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയും ഏതൊന്നാവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അത് വാസ്തവത്തിൽ എംബുഡിക്കുക്കരുന്ന ചെയ്യും; പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇന്നത്തെ ലോകവുവസ്ഥ ഒരിക്കൽ നശിക്കുന്നതും മരുഭൂമായ വുവസ്ഥ രൂപപ്പെടുന്നതുമാണ്; അതിൽ ആകാശഭൂമി കളും മരുഭൂമി വസ്തുകളും ഇന്നത്തെത്തിങ്കിൽ വ്യത്യസ്തമായ മരുഭൂമി നിലയിലായിരിക്കും; അനന്തരം ലോകാരംഭം മുതൽ അന്ത്യനാശവരേ യുണ്ടായ മുഴുവൻ മനുഷ്യരേയും അല്ലാഹുവിശ്വാസിക്കുന്നതും ഒരേ സമയത്ത് തന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതുമാണ്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഓരോ ജനതയുടെയും മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തി ദേഹയും ജീവിതരിക്കാർഡ് യാതൊരുവിധ ഏറ്റക്കുറവും കൂടാതെ സുരക്ഷിതമായി അവിടെ സ്ഥിരിച്ചെത്തുന്നുണ്ടായിരിക്കും; ഓരോ വ്യക്തിയുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇഹലോകത്തുണ്ടായ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ റിപ്പോർട്ടും അവിടെ ഇണ്ടായിരിക്കും. പ്രസ്തുത പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ച മുഴുവൻ തലമുറകളും സാക്ഷിക്കുട്ടിൽ ഹാജരാക്കു പ്പെടും; മനുഷ്യരെന്ന് വാക്കുകളുടെയും പ്രവൃത്തികളുടെയും മുദ്രപതി ണ്ണതിനുള്ള ഓരോ അണ്ണവും അതിന്റെ കമ പറയും; എന്നാലും, മനുഷ്യരെന്ന് കൈകാലയുകൾ, കണ്ണ്, ചെവി തുടങ്ങിയ ഓരോ അവയവവും സാക്ഷി നിൽക്കും; അവയെ മനുഷ്യൻ എന്നെന്ന ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് പറയും. അനന്തരം സർവ്വോന്നതനായ വിധികൾത്താവ് പൂർണ്ണ നീതിയോടെ വിധി പറയും; ആർ, എത്തരം രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കർഹരാണാണ്. പ്രസ്തുത രക്ഷയും ശിക്ഷയും അതിവിപുലവും വ്യാപകവുമായിരിക്കും. നിലവിലുള്ള ലോകവുവസ്ഥയുടെ പരിമിത തോതുകൾവെച്ച് അത് കണക്കാക്കുകതന്നെ സാധ്യമല്ല. അവിടെത്തെ സ്ഥലക്കാല മാനദണ്ഡം ഇവിടെത്തെ തിങ്കിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. വിലകളും തോതുകളും ഭിന്നമായിരിക്കും. അവിടെത്തെ പ്രകൃതിനിയമം മരുഭൂമി വിധത്തിലായിരിക്കും. മനുഷ്യരെ ഏതേത് സർക്കർമ്മപലങ്ങളും പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങളും ഇഹലോകത്ത് സഹസ്ര സംവിശ്വരങ്ങളാളും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നുണ്ടാണെന്നെതെന്ന ഫോമുള്ള പൂർണ്ണപലം അവിടെവച്ച് ആസ്ഥിക്കുവാൻ കഴിയും. മരണമോ രോഗമോ വാർധക്യമോ ഒന്നും തന്നെ അവിടെത്തെ സുഖാനന്ദങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. അതുപോലെ, മനുഷ്യരെ ഏതേത് ദുഷ്കർമ്മ ഫലങ്ങൾ ഇഹലോകത്ത് ആയിരമായിരും സംവത്സരങ്ങളാളും

അസംഖ്യം തലമുറകളിൽ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവോ അതിനെന്നല്ലാമുള്ള തക്ക ശിക്ഷയും അവിടെവെച്ചനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. മരണമോ ബോധ ക്ഷയമോ ഒന്നുംതന്നെ പ്രസ്തുത ശിക്ഷയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയില്ല!

ഇങ്ങനെന്നയുള്ള ഒരു ജീവിതവും ഇത്തരമൊരു ലോകവും അസംഖ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുടെ അൽപ്പബൃഥിയിൽ എനിക്കെന്നുകുന്നയാണ് തോന്നുന്നത്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ലോകവ്യവസ്ഥ, ഇന്നത്തെ പ്രകൃതി നിയമങ്ങളാടുകൂടി നിലകൊള്ളുക സാധ്യമാണെങ്കിൽ മറ്റാരു ലോക വ്യവസ്ഥ മറ്റാരു നിയമത്തോടുകൂടി എന്നുകൊണ്ട് നിലവിൽവന്നുകൂടാ? എന്നാൽ, അങ്ങനെയാരു ലോകം തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുമെന്ന് വണിക്കിതമായും സ്ഥാപിക്കുക യുക്തിയുടെയോ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ പരിധിയിൽപ്പെട്ടതല്ല. അതിന് “ഈമാനുംബിൽഗെബ്” (അദ്ധ്യാത്മി ശാസ്ത്രം) തന്നെ വേണം!

മരണാനന്തരം മറ്റാരു ജീവിതമുണ്ടോ? അതിന്റെ സ്വഭാവമെന്നാണ്? അതിലുള്ള വിശാസം യുക്തിസഹമാണോ? ശാസ്ത്രം അതെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടോ? മരണാനന്തരം ജീവിതം ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും പ്രശ്നമല്ലെന്ന അങ്ങഞ്ചെയ വാദ നിലപാട് ശരിയാണോ? ഇതെത്തരം സംശയങ്ങൾക്ക് സംതൃപ്തമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകുന്ന ലഹരുകൂടി.

മരണാനന്തര ജീവിതം

അബ്ദുർരഹാൻലാ മരാറ്റി

പ്രസാധനം
ഇമാഞ്ഞെത്ത ഇസ്ലാമി കേരള

വിതരണം

ഇസ്ലാമിക് പ്രസ്തിഷിംഗ്ഹാസ്

ഈ പ്രസ്ത ദിനംവരെപാഠം ദിവ്യാക്ഷരം ഒന്നിൽ കൂടി, ദിവ്യാ

വില 2/-

MAJ